

УДК 338.22; 339.94

[https://doi.org/10.52058/2786-5274-2025-2\(42\)-315-324](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2025-2(42)-315-324)

Воронка Ольга Зіновіївна кандидат економічних наук, доцент кафедри менеджменту та економічної безпеки, Львівський державний університет внутрішніх справ м. Львів, <https://orcid.org/https://orcid.org/0000-0001-8334-7613>

Воронка Юрій Васильович аспірант, аспірант кафедри менеджменту та маркетингу у видавничо-поліграфічній справі, Інститут поліграфії та медійних технологій, Національний університет «Львівська політехніка», м. Львів

УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМ РОЗВИТКОМ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ

Анотація. Доведено в межах статті, що на важливе місце виходять інноваційні процеси та їх роль постійно зростає. Обґрунтовано ключові засади, що обумовлюють актуальність теми. Огляд літератури показав, що низка теорій і концепцій щодо управління інноваційним розвитком підприємства, досі залишаються не розкритими повною мірою, що й зумовило вибір даної тематики, її сучасну актуальність. Метою даної статті є поглиблена характеристика особливостей управління інноваційним розвитком підприємства в умовах економічної нестабільності. Доведено, що прихильність до інноваційного типу розвитку за сучасних умов ведення господарської діяльності є ключовим чинником успіху та стратегічного управління інноваційним потенціалом підприємства та є головною задачею забезпечення конкурентоспроможності, а також стійкого розвитку. Об'єктом дослідження виступає система управління інноваційним розвитком підприємства. Методологія статті передбачає застосування наступних методів, серед яких: метод індукції та дедукції, порівняння і систематизації; метод синтезу і аналізу; графічний й табличний методи; абстрактно-логічний метод. Розглянуто організаційно-економічні аспекти управління інноваційною діяльністю, що набуває важливого значення, оскільки вони визначають стратегії підприємств, установ та країн у впровадженні новаторських рішень. У цьому контексті, вивчення організаційно-економічних напрямків забезпечення інноваційного розвитку стає важливою складовою високоефективного управління та стратегічного планування. Досліджено понятійно-категорійний апарат інноваційного розвитку підприємства. Стаття має на меті поглибити розуміння основних аспектів управління інноваційним розвитком підприємства, що є важливим для подальших досліджень у цій сфері.

Ключові слова: інновації, інноваційна діяльність, інноваційний розвиток, стратегія, підприємство.

Voronka Olga Zinoviivna Candidate of Economic Sciences, Associate Professor of the Department of Management and Economic Security, Lviv State University of Internal Affairs, Lviv, <https://orcid.org/0000-0001-8334-7613>

Voronka Yuriy Vasylovych PhD student, PhD student of the Department of Management and Marketing in Publishing and Printing, Institute of Printing and Media Technologies, Lviv Polytechnic National University, Lviv

MANAGEMENT OF INNOVATIVE DEVELOPMENT OF AN ENTERPRISE IN THE CONDITIONS OF ECONOMIC INSTABILITY

Abstract. It is proved within the framework of the article that innovative processes are taking a leading place and their role is constantly growing. The key principles that determine the relevance of the topic are substantiated. A review of the literature showed that a number of theories and concepts regarding the management of the innovative development of an enterprise still remain not fully disclosed, which determined the choice of this topic and its current relevance. The purpose of this article is an in-depth description of the features of the management of the innovative development of an enterprise in conditions of economic instability. It is proved that adherence to the innovative type of development under modern conditions of conducting economic activity is a key factor in the success and strategic management of the innovative potential of an enterprise and is the main task of ensuring competitiveness, as well as sustainable development. The object of the study is the system of management of the innovative development of an enterprise. The methodology of the article involves the use of the following methods, including: the method of induction and deduction, comparison and systematization; the method of synthesis and analysis; graphical and tabular methods; abstract-logical method. The organizational and economic aspects of innovative activity management are considered, which are of great importance, since they determine the strategies of enterprises, institutions and countries in implementing innovative solutions. In this context, the study of organizational and economic directions of ensuring innovative development becomes an important component of highly effective management and strategic planning. The conceptual and categorical apparatus of innovative development of an enterprise is studied. The article aims to deepen the understanding of the main aspects of innovative development management of an enterprise, which is important for further research in this area.

Keywords: innovation, innovative activity, innovative development, strategy, enterprise.

Постановка проблеми. Дослідження тенденцій розвитку ринку та інноваційних процесів в Україні свідчать про те, що вітчизняні підприємці,

котрі зайняті як в сфері торгівлі так і в промисловості, не оцінюють в повній мірі значення інноваційного потенціалу, внаслідок чого на сьогоднішній день зіштовхуються із послаблення своїх позицій в ринковому середовищі, зменшенням кількості споживачів, знижується конкурентоздатність, скорочуються обсяги виробництва та продажів.

Як показує досвід передових іноземних компаній забезпечити стабільне функціонування може лише активна інноваційна діяльність, яка спрямована на підвищення ефективності виробництва, автоматизацію бізнеспроцесів, раціоналізацію використання ресурсів тощо.

Управління інноваційним розвитком в умовах економічної нестабільності вимагає проактивного підходу, гнучкості та готовності до змін. Інновації можуть стати джерелом стійкого зростання та конкурентних переваг навіть у складних економічних умовах.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. В сучасній економічній літературі приділено велику увагу питанню вивченню інноваційної діяльності. Зокрема, вагомий внесок у розкриття даної теми зробили: Готра В.В., Джеджула В.В., Зянько В.В., Ілляшенко С.М., Іщенко Н.А., Колодяжна І.В., Комеліна О.В., Недбалюк О.П., Олійник Л.В., Поліщук О.О., Тарасюк М.В., Тисько М.М., Ткаченко Т.П., Федулова Л.І., Blind K., Fagerberg J. та інші.

Проте, незважаючи на велику кількість наукових розробок та досліджень питань інноваційного розвитку, слід зауважити, що за сучасних умов господарювання відзначається потреба у розширенні наукових досліджень щодо управління інноваційним розвитком та пошуку нових удосконалених механізмів управління.

Метою статті є поглиблена характеристика особливостей управління інноваційним розвитком підприємства в умовах економічної нестабільності.

Виклад основного матеріалу. На даний момент теорія інновацій є дуже затребуваним та перспективним напрямом досліджень в економічній науці як в Україні, так і у світі. При цьому як сучасні теорії інновацій, так і еволюція цього терміна в економічній теорії мають наукове значення як предмет дослідження. Це пояснюється кількома причинами.

По-перше, у більшості країн світу будування ефективних національних та корпоративних інноваційних системи стає важливим напрямком державного та корпоративного розвитку. Іншими словами, держави та окремі корпорації прагнуть створити більшу додану вартість у міжнародному розподілі праці, досягаючи цього за допомогою постійного впровадження інновацій.

Дотримуючись концепції «діаманта» М. Портера [14], яка відображає фактори національної конкурентоспроможності, слід відзначити, що інновації впливають на всі фактори конкурентного переваги. Інновації сприяють динамічній конкуренції між фірмами, впливають на галузеву структуру економіки та взаємозв'язки між галузями через можливість трансферу

технологій, посилюють переваги, зумовлені факторними умовами виробництва, можуть впливати на споживчі уподобання та навіть створювати нові ринки.

По-друге, науково-технічний прогрес продовжує розвиватися значними темпами. З одного боку, змінюються економічні зв'язки та принципи взаємодії агентів в економіці, з іншого боку – змінюється сам технологічний лад.

В дослідженнях вітчизняних та іноземних науковців часто використовується термін «інноваційний розвиток», який стосується розвитку як на мікрорівні – підприємство, так і макрорівні – механізми реалізації науково-технічного прогресу у контексті економічного розвитку країни або регіону, формування економіки знань, пошуку нових джерел економічного зростання та створення державної інноваційної моделі розвитку.

Інноваційний тип розвитку визначається як підхід до економічного зростання, що ґрунтується на постійних та систематичних нововведеннях з метою значного поліпшення всіх аспектів господарської системи. Цей тип розвитку включає періодичне перегрупування сил, засноване на логіці науково-технічного прогресу, цілях та завданнях розвитку системи, а також використання певних ресурсних факторів для створення інноваційних товарів та отримання конкурентних переваг. Інноваційна модель розвитку прямо базується на отриманні нових наукових результатів та їх технологічному впровадженні у виробництво, що сприяє зростанню ВВП, в основному за рахунок виробництва та реалізації наукоємних товарів та послуг.

При цьому під інноваційним типом розвитку, як правило, розуміють «спосіб економічного зростання, заснований на постійних і систематичних нововведеннях, спрямованих на суттєве поліпшення всіх аспектів діяльності господарської системи, на періодичному перегрупуванні сил, обумовленому логікою НТП, цілями і завданнями розвитку системи, можливістю використання певних ресурсних факторів у створенні інноваційних товарів і формуванні конкурентних переваг» [2, с. 58-59], а «інноваційною вважають таку модель розвитку, яка безпосередньо ґрунтується на отриманні нових наукових результатів та їх технологічному впровадженні у виробництво, забезпечуючи приріст ВВП головним чином за рахунок виробництва і реалізації наукоємної продукції та послуг» [12, с. 31].

Вітчизняні вчені надають наступні формулювання інноваційного розвитку на мікрорівні:

Таблиця 1.

Підходи до визначення поняття «інноваційний розвиток»

Автор	Визначення
С. Ілляшенко [4]	«Інноваційний розвиток це процес господарювання, що спирається на безупинні пошук і використання нових способів і сфер реалізації потенціалу підприємств у мінливих умовах зовнішнього середовища у рамках обраної місії та прийнятої мотивації діяльності і пов'язаний з модифікацією існуючих і формуванням нових ринків збуту».
І. Федулова[13]	Інноваційний розвиток це «розвиток підприємства, де джерелом розвитку є інновації».
І. Підкамінний, В. Ціпуринда [10]	Інноваційний розвиток це «шлях, який базується на поглибленні поєднання цілей підприємства, його підсистем, цілей кожної особистості, яка працює в колективі, вдосконаленні її діяльності, вдосконаленні бізнес-процесів для досягнення загальних стратегічних цілей. Поглиблення поєднання цілей підприємства та кожного його працівника».
О. Адаменко [1]	Інноваційний розвиток це «діяльність підприємства, що спирається на постійний пошук нових методів та засобів задоволення споживацьких потреб та підвищення ефективності господарювання; розвиток, що передбачає розширення меж інноваційної діяльності та впровадження інновацій в усі сфери діяльності підприємства».
Т. Пілявоз [11]	Інноваційний розвиток це «процес цілеспрямованого, послідовного руху підприємства до збалансованого інноваційного стану під впливом синергетичної дії зовнішніх та внутрішніх факторів, що визначають стійкість організаційно-функціональної системи підприємства в умовах ринкової економіки, який характеризується результатом якості, досягнутим залежно від інтенсивності та швидкості інноваційних процесів на підприємстві».
О. Мороз [9]	Інноваційний розвиток це «процес пошуку та створення нової продукції та процесів на основі використання сукупності всіх наявних засобів та можливостей підприємства, що веде до якісних змін (підвищення конкурентоспроможності, збільшення стійкості в мінливих зовнішніх умовах, формування нових ринків збуту тощо)».

Аналізуючи таблицю, можна побачити, що існує багато визначень цього поняття, але не всі вони правильно описують «інноваційний розвиток підприємства». Загалом інноваційний розвиток – це процес, який включає ряд технологічних, науково-технологічних та організаційних змін, яких зазнає підприємство під час впровадження інновацій.

Отже, під інноваційним розвитком підприємства, слід розуміти процес безперервних змін стану підприємства, який безпосередньо залежить від інноваційного потенціалу підприємства. Джерелом радикального розвитку є, насамперед, інновації, які створюють нові можливості для компаній через впровадження нових ідей, рішень і технологій.

Організаційно-економічні напрями забезпечення інноваційного розвитку в сучасному світі є ключовими факторами, які визначають успіх підприємств, галузей та економічних систем загалом. Інновації стали двигуном прогресу та стійкого зростання, а їх впровадження вимагає системного підходу до організаційно-економічного управління [7, с. 26-36].

Одним із стратегічних напрямків є створення сприятливого інноваційного середовища в організації. Це включає в себе створення культури відкритості та пошуку новаторських ідей, а також стимулювання креативності серед персоналу. Керівництво повинно виступати ініціатором та фасилітатором інноваційних процесів, сприяючи змінам та адаптації.

Ефективна організаційно-економічна політика також передбачає активний розвиток науково-дослідницької сфери та тісне співробітництво між бізнесом, вищими навчальними закладами та державними установами. Забезпечення доступу до інноваційних технологій, обмін знаннями та технічною експертизою відіграють важливу роль у створенні інноваційного екосистеми.

Економічний аспект включає в себе створення фінансових механізмів для підтримки інновацій, таких як гранти, лоуни, та інші форми інвестицій. Оптимізація фінансових ресурсів, спрямованих на дослідження та розробки, дозволяє підтримувати стійкий інноваційний розвиток.

Вирішення організаційно-економічних викликів інноваційного розвитку вимагає поєднання технічної компетентності, стратегічного бачення та готовності до змін. Тільки в такий спосіб можна забезпечити не лише конкурентоспроможність організацій, але й сприяти створенню високотехнологічного та стійкого суспільства в цілому [6, с. 129].

Організаційно-економічні напрями забезпечення інноваційного розвитку стають визначальними факторами в сучасній економіці, що стрімко змінюється та вимагає постійного вдосконалення. Запровадження та підтримка інновацій є необхідністю для збереження конкурентоспроможності підприємств та національних економік (рис.1.).

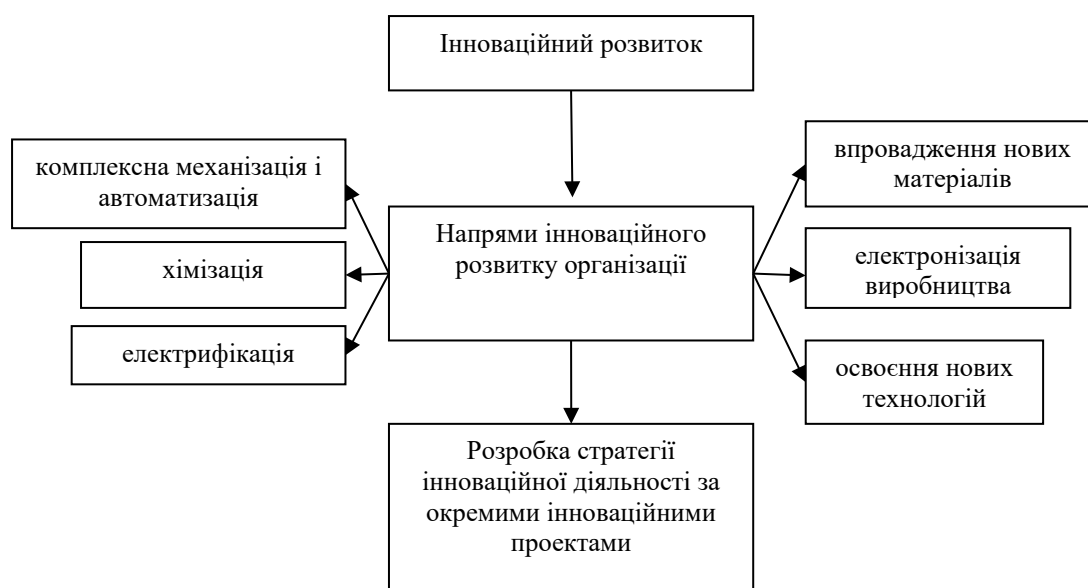

Рис.1. Визначення пріоритетних напрямків інноваційного розвитку
Джерело: розроблено авторами на основі [1;8].

У світлі постійного розвитку технологій та росту конкуренції, успішні організації повинні визначати інноваційні стратегії, сприяти креативності та підтримувати зміни. Такий підхід дозволяє не лише виживати в умовах високої динаміки, але й стати лідерами у сфері інновацій, що визначає сталий розвиток національної та глобальної економіки.

На економічному рівні, важливим є раціональне управління фінансовими ресурсами для підтримки інновацій. Це може включати в себе розробку інвестиційних стратегій, залучення фінансової підтримки від державних програм чи банків, а також ефективне використання внутрішніх ресурсів компанії.

Організаційно-економічні напрями забезпечення інноваційного розвитку стають важливою складовою стратегії підприємства в умовах сучасного економічного середовища. Впровадження інновацій вимагає не лише новаторських рішень на технічному рівні, але і змін в організаційній культурі та управлінській парадигмі.

Створення стійкого інноваційного середовища в компанії є важливим фактором для мотивації персоналу до креативної діяльності та впровадження нових ідей. Співпраця з науково-дослідницькими установами та університетами розширює можливості для отримання нових технологічних рішень та підвищення конкурентоспроможності.

Ефективне управління фінансовими ресурсами, врахування інвестиційних можливостей та забезпечення сталих джерел фінансування стають стратегічними аспектами організаційно-економічної політики для підтримки інноваційного розвитку.

Загальний висновок полягає в тому, що інтеграція організаційно-економічних напрямків є необхідною для створення умов, що сприяють сталому інноваційному розвитку підприємства. Це сприяє не лише підтримці їх власного конкурентного переваги, а й сприяє розвитку економічного простору в цілому.

До основних напрямів удосконалення управління інноваційною діяльністю на підприємствах можна віднести :

- 1) розробка інноваційної стратегії підприємства та її поетапна і збалансована реалізація;
- 2) системний аналіз у процесі технологічного переоснащення та якісної модернізації виробництва; використання знань теорії систем; застосування власних технологій на різних стадіях виробництва для підвищення інтелектуальних факторів та конкурентоспроможності;
- 3) впровадження основ інноваційного менеджменту в систему внутрішнього управління та контролю інноваційної діяльності
- 4) управління наявними джерелами фінансування інноваційного розвитку виробництва та пошук можливостей;
- 5) інвестування в інноваційний розвиток та реалізацію перспективних інноваційних проектів

6) впровадження нових прогресивних форм організації та оплати праці, здійснення ефективної стимулюючої політики для забезпечення розвитку інноваційної діяльності на підприємствах

7) інвестування у розвиток та підвищення кваліфікації кадрового потенціалу підприємств з метою збільшення інтелектуального капіталу підприємств. Це пов'язано з тим, що доведено, що найвища беззбитковість інвестицій – це інвестиції в розвиток і навчання людських ресурсів підприємства [5].

У конкурентному середовищі, що постійно посилюється, активна інноваційна діяльність та реалізація інноваційних проектів є запорукою успіху бізнесу. Нові ідеї, товари, продукти, послуги, нові технології, механізми управління та організаційні рішення не тільки виводять підприємства з кризових ситуацій, а й гарантують процвітання та фінансову стабільність у майбутньому.

Загалом, впровадження організаційно-економічних напрямів інноваційного розвитку на підприємстві створює фундамент для забезпечення стійкості, конкурентоспроможності та довгострокового успіху підприємства в умовах сучасного бізнес-середовища.

Висновки. Основою інноваційного розвитку підприємства є інновації або управління ними, сукупність відносин, що виникають під час цілеспрямованого підвищення економічної ефективності та конкурентоспроможності. Інноваційний розвиток спрямований на підвищення вартості бізнесу шляхом створення привабливості з точки зору дохідності інвестиційного ризику. Крім того, деякі дослідники фактично ставлять знак рівності між розвитком і діяльністю. Нарешті, існує позиція науковців, які підкреслюють, що інноваційний розвиток підприємства призводить до якісних змін.

Таким чином, інноваційний розвиток підприємства можна визначити як процес цілеспрямованої та закономірної зміни стану підприємства, що залежить від його інноваційного потенціалу і ґрунтується на інноваціях, що створюють нові можливості для подальшої діяльності на ринку шляхом пошуку нових рішень, ідей та винаходів.

Література:

1. Адаменко О.А., «Концептуальні засади інноваційного розвитку підприємств» Наукові праці Національного університету харчових технологій № 35, 2005, С. 5-10.
2. Готра В.В., Ігнатко М.І. Теоретичні основи управління інноваційним розвитком агропромислового виробництва України. Науковий вісник Мукачівського державного університету. 2017. Випуск 1(7). С. 16-21.
3. Захарченко В.І., Корсікова Н.М., Меркулов М.М. Інноваційний менеджмент: теорія і практика в умовах трансформації економіки: навч. посіб., Центр навчальної літератури, 2012. 448 с.
4. Ілляшенко С.М. Управління інноваційним розвитком: проблеми, концепції, методи: навч. посібник для студ. вузів. Суми : ВТД «Університетська книга», 2003. 278 с.
5. Іщенко Н.А. Сучасний стан та фінансування інноваційної діяльності підприємств в Україні. Проблеми економіки. 2020. № 4. С. 320-325.

6. Комеліна О.В., Степаненко Є.В. Особливості застосування реінжинірингу бізнес-процесів на сучасному підприємстві. Східна Європа: економіка, бізнес та управління. 2017. № 11. С. 129-134.
7. Кужда Т. Особливості планування інноваційного розвитку підприємства. Соціально-економічні проблеми і держава. 2018. Вип. 2 (19). С. 26-36.
8. Микитюк П. П., Крисько Ж.Л., Овсянюк-Бердадіна О.Ф., Скочилиас С.М. Інноваційний розвиток підприємства. Навчальний посібник, Тернопіль: ПП "Принтер Інформ", 2015. С. 224.
9. Мороз О.С. Формування системи показників для оцінювання інноваційного розвитку підприємства. Економіка Крима. 2012. № 3(40). С. 263-266.
10. Підкаміний І.М., Ціпурида В.С. Системні фактори впливу на інноваційний розвиток підприємства. Ефективна економіка. 2011. № 3. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=480>
11. Пілявоз Т.М. Інноваційний розвиток підприємства як важливий аспект розвитку економіки. Інноваційна економіка. 2012. № 4. С. 185–190.
12. Федулова Л.І. Інноваційний розвиток економіки: модель, система управління, державна політика. Київ: Основа, 2005.
13. Федулова І.В. Синергетична еволюційна модель інноваційного розвитку підприємства. Наук. пр. Нац. ун-ту харч. технологій, № 36. 2010. С. 114-118.
14. Porter M., «The Competitive Advantage of Nations,» *Harvard Business Review*, № 3, 1990.
15. Freeman, C. Soete, L., The economics of industrial innovation (Third edition), London: Routledge, 2004.

References:

1. Adamenko O. A. (2010) Kontseptualni zasady innovatsiinoho rozvytku pidpriemstv [Conceptual principles of innovative development of enterprises]. Naukovi pratsi Natsionalnoho universytetu kharchovykh tekhnolohii - Scientific Works of National University of Food Technologies, vol. 35, pp. 5–10. [in Ukrainian].
2. Hotra V.V., Ihnatko M.I. (2017) Teoretychni osnovy upravlinnia innovatsiynym rozvytkom ahropromysloвого vyrobnytstva Ukrainy. Naukovyi visnyk Mukachivskoho derzhavnogo universytetu. vol. 1(7). pp. 16-21 [in Ukrainian].
3. Zakharchenko V.I., Korsikova N.M., Merkulov M.M. (2012) Innovatsiyni menedzhment: teoriia i praktyka v umovakh transformatsii ekonomiky: navch. posib., Tsentr navchalnoi literatury. 448 s. [in Ukrainian].
4. Illiashenko S. M. (2003) Upravlinnia innovatsiynym rozvytkom: problemy, kontseptsii, metody: navch. posibnyk dlia stud. vuziv [Management of innovative development: problems, concepts, methods: a study guide for university students]. Sumy: VTD «Universytetska knyha». [in Ukrainian].
5. Ishchenko N.A. (2020) Suchasnyi stan ta finansuvannia innovatsiinoi diialnosti pidpriemstv v Ukraini. [Current status and financing of innovative activities of enterprises in Ukraine Problemy ekonomiky]. no.4. P. 320-325. [in Ukrainian].
6. Komelina O.V., Stepanenko Ye.V. (2017) Osoblyvosti zastosuvannia reinzhynirynhu biznes-protseviv na suchasnomu pidpriemstvi. Skhidna Yevropa: ekonomika, biznes ta upravlinnia. № 11. p. 129-134.
7. Kuzhda T. (2018) Osoblyvosti planuvannia innovatsiinoho rozvytku pidpriemstva [Peculiarities of planning innovative development of the enterprise]. Sotsialno-ekonomichni problemy i derzhava. vol. 2 (19). p. 26-36. [in Ukrainian].
8. Mykytiuk P. P., Krysko Zh.L., Ovsianiuk-Berdadina O.F., Skochylias S.M. (2015) Innovatsiyni rozvytok pidpriemstva. Navchalnyi posibnyk, Ternopil: PP "Prynter Inform", p. 224. [in Ukrainian].

9. Moroz O. S. (2012) Formuvannia systemy pokaznykiv dlia otsiniuvannia innovatsiinoho rozvytku pidpriemstva [Formation of a system of indicators for evaluating the innovative development of an enterprise]. *Ekonomika Kryma - Economy of Crimea*, vol. 3, no. 40, pp. 263–266. [in Ukrainian].

10. Pidkaminnyi I. M., Tsipurynda V. S. (2011) Systemni faktory vplyvu na innovatsiinyi rozvytok pidpriemstva [System factors influencing the innovative development of the enterprise]. *Efektivna ekonomika - Efficient economy*, vol. 3. Available at: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=480> [in Ukrainian].

11. Piliavoz T. M. (2012) Innovatsiinyi rozvytok pidpriemstva yak vazhlyvyi aspekt rozvytku ekonomiky [Innovative development of the enterprise as an important aspect of economic development]. *Innovatsiina ekonomika - Innovative economy*, vol. 4, pp. 185-190. [in Ukrainian].

12. Fedulovova L.I. (2005) Innovatsiinyi rozvytok ekonomiky: model, systema upravlinnia, derzhavna polityka. [Innovative development of the economy: model, management system, state policy]. Kyiv: Osnova. [in Ukrainian].

13. Fedulova I.V. Synerhetychna evoliutsiina model innovatsiinoho rozvytku pidpriemstva [Synergistic evolutionary model of innovative development of the enterprise]. *Nauk. pr. Nats. un-tu kharch. tekhnolohii*, no. 36. 2010. p. 114-118. [in Ukrainian].

14. Porter M. (1990) «The Competitive Advantage of Nations,» *Harvard Business Review*, no.3. [in English].

15. Freeman, C. Soete, L. (2004) The economics of industrial innovation (Third edition), London: Routledge. [in English].